

POSTANOWIENIE

Dnia 22 lutego 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Krzysztof Strzelczyk (przewodniczący)

SSN Irena Gromska-Szuster (sprawozdawca)

SSN Barbara Myszka

w sprawie z wniosku A. Spółki z o.o. w O.
przy uczestnictwie H. J.
o udzielenie zabezpieczenia,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 22 lutego 2012 r.,
zażalenia wnioskodawcy
na postanowienie o kosztach postępowania zabezpieczającego
zawarte w postanowieniu Sądu Okręgowego
z dnia 15 lipca 2011 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Sąd Rejonowy postanowieniem z dnia 16 maja 2011 r. zabezpieczył roszczenie „A.” Sp. z o.o. w O. przeciwko H. J. o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym w ten sposób, że w dziale III określonej księgi wieczystej wpisał ostrzeżenie o roszczeniu Spółki przeciwko uczestnicze o usunięcie niezgodności treści tej księgi z rzeczywistym stanem prawnym, dotyczącej ujawnienia w dziale II H. J. jako właścicielki nieruchomości. Sąd określił także wnioskodawcy 14-dniowy termin na wytoczenie powództwa o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym.

Postanowieniem z dnia 15 lipca 2011 r. Sąd Okręgowy oddalił zażalenie uczestniczki postępowania na powyższe postanowienie i zasądził od niej na rzecz wnioskodawcy kwotę 60 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu zażaleniowym.

W zażaleniu na rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego wnioskodawca wniósł o jego zmianę i podwyższenie zasądzonych na jego rzecz kosztów do kwoty 1 800 zł oraz zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie podlegało oddaleniu jako nieskuteczne, bez badania zasadności jego merytorycznych zarzutów, gdyż zgodnie z art. 745 § 1 k.p.c., o kosztach postępowania zabezpieczającego sąd rozstrzyga dopiero w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie, co dotyczy kosztów zarówno postępowania zabezpieczającego toczącego się w już prowadzonej sprawie, jak i kosztów takiego postępowania toczącego się przed wszczęciem sprawy. Koszty te stanowią bowiem element składowy kosztów postępowania w sprawie, w której zostało wydane postanowienie zabezpieczające albo w sprawie, przed wytoczeniem której orzeczono o zabezpieczeniu. W konsekwencji o zwrocie kosztów postępowania zabezpieczającego rozstrzyga sąd w orzeczeniu kończącym postępowanie w tej sprawie, według zasad określonych w art. 98-110 k.p.c., regulujących zwrot kosztów procesu.

Z tych przyczyn bezpodstawne było orzeczenie przez Sąd drugiej instancji o kosztach postępowania zażaleniowego toczącego się w wyniku wydania postanowienia o zabezpieczeniu przyszłego powództwa, gdyż koszty tego postępowania należą do kosztów postępowania zabezpieczającego, o których obowiązany będzie orzec sąd dopiero w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie, która zostanie wytoczona, jako o elemencie kosztów postępowania poniesionych w tej sprawie. Jeżeli sprawa ta nie zostanie wytoczona, o sposobie rozstrzygnięcia o kosztach uprzednio toczącego się postępowania zabezpieczającego decydują zasady określone w art. 745 § 2 k.p.c.

Skoro zatem zaskarżone orzeczenie o kosztach postępowania zażaleniowego poniesionych w postępowaniu zabezpieczającym zostało wydane bez podstawy prawnej, zażalenie wnioskodawcy zarzucające zaniżenie zasądzonych na jego rzecz kosztów nie może być skuteczne, niezależnie od merytorycznej oceny zarzutów dotyczących wysokości kosztów, gdyż zwrot tych kosztów w ogóle mu nie przysługuje na tym etapie postępowania.

Biorąc to pod uwagę Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. oddalił zażalenie.